



Брюксел, 26.7.2013
COM(2013) 554 final

2013/0268 (COD) C7-0239/13

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**за изменение на Регламент (ЕС) № 1215/2012 относно компетентността,
признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски
дела**

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

1.1. Общ контекст

С Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (Регламент „Брюксел I“) се установяват правила за определяне на международната компетентност на съдилищата на държавите членки и правила за предотвратяване на паралелните производства пред съдилищата на различни държави членки. В него се съдържат също така правила за признаването и изпълнението на съдебни решения на националните съдилища в други държави членки. В неговото приложно поле са включени, наред с други въпроси, съдебните спорове в областта на правата на интелектуална собственост, включително патентите. На 12 декември 2012 г. беше приет Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела¹ (Регламент „Брюксел I“ (преработен текст), с който се преработва Регламент (ЕО) № 44/2001. Регламент (ЕС) № 1215/2012 ще започне да се прилага от 10 януари 2015 г.

През декември 2012 г. беше постигнато съгласие по т.нар. „патентен пакет“ — законодателна инициатива, която се състои от два регламента² („регламентите за единния патент“) и едно международно споразумение („Споразумението относно единен патентен съд“ или „Споразумението относно ЕПС“), с която се полагат основите за създаването на единна патентна закрила в Европейския съюз.

Регламентите за единния патент бяха приети в рамките на засиленото сътрудничество, което включва 25 държави членки (всички държави членки с изключение на Италия и Испания). Споразумението относно ЕПС беше подписано на 19 февруари 2013 г. от повечето държави членки. След като регламентите започнат да се прилагат, ще бъде възможно получаването на европейски патент с единно действие — документ, чието правно значение е да гарантира еднаква закрила на изобретенията на територията на 25 държави членки, — въз основа на принципа за „обслужване на едно гише“, което ще способства за реализиране на икономии на разходи и намаляване на административната тежест.

В член 89, параграф 1 от Споразумението относно ЕПС се предвижда, че то не може да влезе в сила преди влизането в сила на измененията на Регламент „Брюксел I“ (преработен текст), с които се урежда връзката между двата инструмента. Целта на тези изменения е двойна. Първо, измененията имат за цел да осигурят съответствие между Споразумението относно ЕПС и Регламент „Брюксел I“ (преработен текст) и, второ, да решат по-специално въпроса за правилата за компетентност спрямо ответниците в държави извън Европейския съюз.

¹ ОВ L 351, 20.12.2012 г., стр. 1.

² Регламент (ЕС) № 1257/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2012 г. за осъществяване на засилено сътрудничество в областта на създаването на единна патентна закрила (ОВ L 361, 31.12.2012 г., стр. 1) и Регламент (ЕС) № 1260/2012 на Съвета от 17 декември 2012 г. за осъществяване на засилено сътрудничество в областта на създаването на единна патентна закрила по отношение на приложимите правила за превод (ОВ L 361, 31.12.2012 г., стр. 89).

На 15 октомври 2012 г. трите държави членки — договарящи се страни по Договора от 31 март 1965 г. относно създаването и статута на Съда на Бенелюкс, подписаха протокол за изменение на посочения договор. Съдът на Бенелюкс е общ за Белгия, Люксембург и Нидерландия съд, който има за задача да осигури еднаквото прилагане на общите за държавите — членки на Бенелюкс, правила в различни области, като правото на интелектуална собственост (по-специално някои видове права, свързани с търговските марки, полезните модели и промишлените дизайни). Досега функцията на Съда на Бенелюкс се състоеше основно в постановяването на преюдициални заключения във връзка с тълкуването на тези правила. С Протокола от 2012 г. обаче се предвижда възможността за разширяване на компетентността на Съда на Бенелюкс, за да може той да придобие правораздавателна компетентност по специфични въпроси, попадащи в приложното поле на Регламент „Брюксел I“. Тази възможност може да бъде осъществена чрез изменяне на отделни споразумения между държавите — членки на Бенелюкс, във връзка със специфични въпроси, с което ефективно да се прехвърли компетентност от националните съдилища на Съда на Бенелюкс. В резултат на това, подобно на Споразумението относно ЕПС, Протоколът към Договора на Бенелюкс налага изменение на Регламент „Брюксел I“ (преработен текст), като целта е, първо, да се осигури съответствие между разпоредбите на изменения Договор и Регламента „Брюксел I“ (преработен текст) и, второ, да се преодолее отсъствието на общи правила за компетентност спрямо ответниците в държави извън Европейския съюз.

1.2. Основания и цели на предложението

Настоящото предложение има за цел, на първо място, да способства за влизане в сила на Споразумението относно ЕПС. В член 89, параграф 1 от Споразумението относно ЕПС се предвижда, че влизането в сила на споразумението зависи от изменението на Регламент (ЕС) № 1215/2012. Освен това предложението има за цел да осигури съответствие между това споразумение, както и Протокола към Договора на Бенелюкс от 1965 г., и Регламент „Брюксел I“.

Единният патентен съд ще бъде общ за някои държави членки и ще има същите задължения по силата на правото на Съюза, както всеки национален съд. Единният патентен съд ще има изключителна компетентност, което означава, че той ще замени националните съдилища за разглеждането на въпросите, уредени от Споразумението относно ЕПС. Споразумението относно ЕПС урежда вътрешното разпределение на компетентността между различните отделения на Единния патентен съд и изпълнението на решенията му в договарящите се държави членки. Съдът на Бенелюкс също е общ за някои държави членки, като той ще разполага с правораздавателна компетентност по въпроси, които следва да бъдат определени от съответните договарящи се държави членки.

С цел да се осигури съчетано и последователно прилагане на горепосоченото споразумение и протокол и Регламент „Брюксел I“ (преработен текст), е необходимо в Регламент „Брюксел I“ (преработен текст) да бъдат уточнени следните въпроси:

1. изясняване в текста на регламента, че Единният патентен съд и Съдът на Бенелюкс са „съдилища“ по смисъла на Регламент „Брюксел I“;
2. изясняване на действието на правилата за компетентност спрямо Единния патентен съд и Съда на Бенелюкс по отношение на ответниците с местоживееене в държавите членки. Създаване на единни правила за международната компетентност спрямо ответниците в трети държави в

производства срещу тях, заведени пред Единния патентен съд и Съда на Бенелюкс, когато в Регламент „Брюксел I“ не са предвидени такива правила и той препраща към националното право;

3. определяне на това кои правила в случай на висящ процес (*lis pendens*) и свързани иски следва да се прилагат спрямо Единния патентен съд и Съда на Бенелюкс, от една страна, и националните съдилища на държавите членки, които не са договарящи се страни по съответните международни споразумения, от друга страна; определяне също и на действието на тези правила по време на преходния период, предвиден в член 83, параграф 1 от Споразумението относно ЕПС; и
4. изясняване на действието на правилата за признаването и изпълнението в отношенията между държавите членки, които са договарящи се страни по съответните международни споразумения, и държавите членки, които не са договарящи се страни по тези споразумения.

Въпросите, които следва да бъдат уточнени, са подробно обяснени в точка 3 по-долу („Правни елементи на предложението“).

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

Патентният пакет беше обект на обстойна консултация преди приемането му. Тази консултация показва широка подкрепа не само за създаването на единен патент, но и за създаването на единен правораздавателен режим. Настоящото предложение способства за влизане в сила на Споразумението относно ЕПС съгласно предвиденото в член 89, параграф 1 от него. Тъй като Протоколът за изменение на Договора от 1965 г. за Съда на Бенелюкс повдига идентични със Споразумението относно ЕПС въпроси, двете изменения следва да бъде направени едновременно. Правилата за компетентност спрямо ответниците в трети държави бяха подробно оценени в оценката на въздействието на Комисията, придружаваща законодателното предложение за изменение на Регламент (ЕО) № 44/2001 относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела („Брюксел I“)³. Тази оценка се отнася до хармонизацията на компетентността спрямо ответниците в трети държави като цяло, поради което заключенията от нея важат в още по-голяма степен за предвидената в настоящото предложение ограничена хармонизация.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Предлага се внасянето на следните изменения в Регламент „Брюксел I“ (преработен текст):

- разпоредби по отношение на връзката между Споразумението относно ЕПС и Протокола към Договора на Бенелюкс от 1965 г., от една страна, и Регламент „Брюксел I“, от друга страна;
- разпоредби за допълване на единните правила за компетентност спрямо ответниците в трети държави по граждански и търговски спорове, заведени пред Единния патентен съд и Съда на Бенелюкс по въпроси, уредени от Споразумението относно ЕПС или Протокола към Договора на Бенелюкс от 1965 г.

³ SEC(2010) 1547 final, 14.12.2010 г.

Тези изменения са обединени в четири нови разпоредби — членове 71а—71г от Регламент „Брюксел I“.

3.1. Изрично включване на Единния патентен съд и Съда на Бенелюкс в понятието „съдилища“ по смисъла на Регламент „Брюксел I“

В резултат на вътрешното разпределение на компетентността в рамките на Единния патентен съд ответникът може да се озове пред отделение, което не се намира в държавата членка на съда, определен съгласно разпоредбите на Регламент „Брюксел I“. Например нидерландски ответник, който очаква да бъде призован по местоживеенето си въз основа на член 4, параграф 1 от Регламент „Брюксел I“ (преработен текст), може да трябва да се яви пред компетентното централно, регионално или местно отделение, което може да се намира във Франция, Германия или Обединеното кралство (или която и да е друга държава членка, в зависимост от това къде ще бъдат създадени регионалните и местните отделения). Това важи и в случая, когато ответникът е с местоживеене или обичайно пребиваване в държава членка, която не е договаряща се страна по Споразумението относно ЕПС (напр. лицензополучател с местоживеене в Испания трябва да изпълни задължение по лицензионния договор в Нидерландия, а искът е предявен пред германското централно отделение вместо в Нидерландия като място на изпълнение на задължението). Също така, в резултат на прехвърлянето на правомощия на Съда на Бенелюкс ответникът, в това число и ответник от държава членка, която не е договаряща се страна, може да се озове пред съд, който няма да се намира в държавата членка на съда, определен съгласно разпоредбите на Регламент „Брюксел I“. Въпреки че член 71 от Регламент „Брюксел I“ допуска вече съществуващите конвенции във специфични области, той не допуска сключването на нови такива. В резултат на това е необходимо да се изясни, че както Единният патентен съд, така и Съдът на Бенелюкс следва да се считат за съдилища на държава членка по смисъла на Регламент „Брюксел I“, което ще гарантира, че регламентът се прилага в пълна степен за тези съдилища.

Регламент „Брюксел I“ (преработен текст) не съдържа определение на термина „съд“. В член 3 той се ограничава да включи някои специфични органи в понятието „съд“ за целите на действието на Регламент „Брюксел I“. В съображение 11 обаче се изяснява, че терминът „съд“ следва да се разбира като включващ съдилища или правораздавателни органи, които са общи за няколко държави членки. Съображение 11 изрично споменава Съда на Бенелюкс в случаите, в които той упражнява компетентност по въпроси, попадащи в приложното поле на Регламент „Брюксел I“. В същото съображение се изяснява, че съдебните решения, постановени от такива съдилища, следва да бъдат признавани и изпълнявани в съответствие с Регламент „Брюксел I“. Съображенията обаче не са правнообвързващи по характер и не могат да осигурят с достатъчна степен на правна сигурност съответствието на съответните международни споразумения с Регламент „Брюксел I“ (преработен текст), в частност с член 71 от него. Ето защо е необходимо специфично законодателно изменение. Настоящото изменение следва подход, възприет в член 3 от регламента по отношение на унгарския нотариус и шведския орган за принудително изпълнение: то изрично включва Единния патентен съд и Съда на Бенелюкс в понятието „съд“ от регламента. С цел яснота, всички необходими промени, свързани със споразуменията за ЕПС и Съда на Бенелюкс, са събрани в четири нови разпоредби (нови членове 71а—71г).

С изясняването на това, че както Единният патентен съд, така и Съдът на Бенелюкс следва да се считат за „съдилища“ по смисъла на Регламент „Брюксел I“ (преработен текст), ще се гарантира, че международната компетентност на тези съдилища ще бъде определена от Регламент „Брюксел I“; ще се гарантира по-специално, че ответници,

които по принцип следва да бъдат призовани в дадена държава членка въз основа на правилата на Регламент „Брюксел I“, може да бъдат призовани или пред някое от отделенията на Единния патентен съд, или пред Съда на Бенелюкс, които се намират в различна държава членка от националните съдилища, определени въз основа на Регламент „Брюксел I“. Правната сигурност и предвидимостта за ответниците изисква тази промяна на териториалната компетентност да бъде ясно определена в текста на Регламент „Брюксел I“.

3.2. Действие на правилата за компетентност за Единния патентен съд и Съда на Бенелюкс, от една страна, и съдилищата на държавите членки, които не са договарящи се страни по Споразумението относно ЕПС или Протокола към Договора на Бенелюкс от 1965 г., от друга страна

С цел да се осигури пълна прозрачност относно съчетаното и последователно прилагане на съответните международни споразумения и Регламент „Брюксел I“ (преработен текст), в регламента следва да се предвиди как правилата за компетентност на Регламент „Брюксел I“ (преработен текст) се прилагат спрямо Единния патентен съд и Съда на Бенелюкс, също както член 71 от Регламент „Брюксел I“ (преработен текст) го предвижда за други международни конвенции във специфични области. Подобни пояснения съществуват например и в членове 64 и 67 от Конвенцията от Лугано от 2007 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела.

Новото правило в член 71б, параграф 1 постановява, че Единният патентен съд и Съдът на Бенелюкс ще бъдат компетентни винаги, когато национален съд на една от съответните договарящи се държави членки е компетентна, въз основа на правилата на Регламент „Брюксел I“. Обратно, Единният патентен съд и Съдът на Бенелюкс не са компетентни, когато няма компетентен съгласно Регламент „Брюксел I“ национален съд на договаряща се държава членка (напр. когато съгласно Регламент „Брюксел I“ компетентни са съдилищата на държава членка, която не е договаряща се страна).

3.3. Допълване на правилата за компетентност спрямо ответниците в трети държави

В член 31 от Споразумението относно ЕПС се предвижда, че международната компетентност на Единния патентен съд се установява в съответствие с Регламент (ЕС) № 1215/2012 или, ако е приложимо, въз основа на Конвенцията относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (Конвенцията от Лугано). Въпреки че Регламент „Брюксел I“ (преработен текст) и Конвенцията от Лугано от 2007 г. определят компетентността чрез препращане към националното право (вж. член 6 от този регламент и член 4 от Конвенцията от Лугано), те не определят кои правила следва да се прилагат за определяне на компетентността на съдилища, които са общи за няколко държави членки, като Единния патентен съд и Съда на Бенелюкс. Освен това, препращането към едно или друго национално право за различните отделения на Единния патентен съд би довело до неравностойни условия на достъп до правосъдие в единната правораздавателна система — положение, което не може да бъде обективно обосновано.

Подобен въпрос вече беше разгледан в съществуващите Регламент относно търговската марка (Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Общността) и Регламент относно промишления дизайн (Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета относно промишления дизайн на Общността), всеки от които съдържа пълен набор от единни правила за компетентност спрямо ответниците от трети държави.

Следователно правилата за компетентност на Регламент „Брюксел I“ (преработен текст) е необходимо да бъдат допълнени в област, която ще е от компетентността на Единния патентен съд и Съда на Бенелюкс, по отношение на ответниците с местоживееене в държави извън Европейския съюз. За някои случаи вече съществуват единни правила за компетентност (напр. изключителна компетентност по отношение на регистрацията и действителността на патентите или споразуменията относно избор на съд), но не и за други (напр. производства във връзка с нарушаване на патенти или лицензионни договори при отсъствие на избор на съд).

Поради това новото предложение в член 71б, параграф 2 разширява приложното поле на правилата за компетентност на регламента спрямо спорове с ответници с местоживееене в трети държави. Освен това, компетентността на Единния патентен съд и Съда на Бенелюкс да постановяват временни, включително охранителни мерки, е гарантирана дори когато съдилищата на трети държави са компетентни по съществото на делото. Това разширяване на приложното поле ще се прилага, без да се засягат разпоредбите на Споразумението от 2005 г. между Европейската общност и Кралство Дания относно компетентността и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, което вече урежда положението на датските ответници, и на Конвенцията от Лугано от 2007 г. със същия предмет, която вече урежда положението на швейцарските, норвежките и исландските ответници.

В резултат на това разширяване на приложното поле достъпът до Единния патентен съд и Съда на Бенелюкс ще бъде гарантиран в случаи, когато ответникът няма местоживееене в държава — членка на ЕС, както такъв достъп е гарантиран в случаи, когато ответникът е с местоживееене в държава — членка на ЕС. В допълнение, достъпът е гарантиран, независимо от това коя инстанция или отделение на Единния патентен съд са сезирани.

Освен това новото предложение в член 71б, параграф 3 предвижда допълнителна местна подсъдност за разрешаване на спорове с ответници с местоживееене извън ЕС. Предложението предвижда, че ответник, живеещ извън ЕС, може да бъде призован на мястото, където се намира негова движима собственост, при условие че стойността ѝ не е незначителна в сравнение със стойността на иска и че спорът има достатъчна връзка с държавата членка на сезирания съд. Подсъдността по местонахождение на имуществото неутрализира факта, че ответникът е с местоживееене извън Съюза. Такова правило съществува понастоящем в значителна група държави членки и предимството му е, че осигурява изпълнението на решение в държавата, в която е издадено. Това е правило, което се вписва по-добре в общия дух на Регламент „Брюксел I“ (преработен текст) отколкото другите правила за субсидиарна компетентност, като предвидените в посочените по-горе регламенти относно търговската марка и промишления дизайн, които позволяват искове срещу ответници от трети държави да бъдат предявени например пред съдилищата на държавата членка по местоживееене на ищеца (*forum actoris*). Подсъдността по местонахождение на имуществото може да гарантира компетентността на Единния патентен съд и Съда на Бенелюкс в случаи, когато разширените правила за компетентност на регламента не я предвиждат и когато такава компетентност може да се окаже подходяща. Например по отношение на Единния патентен съд компетентност по местонахождение на имуществото би гарантирала, че този съд е компетентен спрямо турски ответници, които нарушават европейски патент, обхващащ няколко държави членки и Турция.

3.4. Действие на правилата в случай на висящ процес (*lis pendens*) и свързани искове за Единния патентен съд и Съда на Бенелюкс, от една страна, и

съдилищата на държавите членки, които не са договарящи се страни по Споразумението относно ЕПС или Протокола към Договора на Бенелюкс от 1965 г., от друга страна

Освен това новото правило в член 71в предвижда, че правилата в случай на висящ процес (*lis pendens*) и свързани иски на Регламент „Брюксел I“ (преработен текст) се прилагат между Единния патентен съд или Съда на Бенелюкс, от една страна, и съдилищата на държавите членки, които не са договарящи се страни, от друга страна. Накрая този член предвижда също така, че правилата на Регламент „Брюксел I“ (преработен текст) се прилагат, когато по време на преходния период, предвиден в член 83, параграф 1 от Споразумението относно ЕПС, е предявен иск пред Единния патентен съд, от една страна, и пред националните съдилища на договарящите се държави членки по това споразумение, от друга страна.

3.5. Действие на правилата за признаването и изпълнението в отношенията между държавите членки, които са ратифицирали Споразумението относно ЕПС, и държавите членки, които не са го ратифицирали

С цел да се осигури пълна прозрачност относно съчетаното и последователно прилагане на съответните международни споразумения и Регламент „Брюксел I“ (преработен текст), в регламента следва да се предвиди как правилата за признаването и изпълнението на Регламент „Брюксел I“ (преработен текст) ще се прилагат в отношенията между държавите членки, които са договарящи се страни по съответните международни споразумения, и държавите членки, които не са договарящи се страни по тези споразумения. Подобни разпоредби съществуват в член 71 от Регламент „Брюксел I“ (преработен текст) по отношение на други международни конвенции във специфични области и в членове 64 и 67 от Конвенцията от Лугано от 2007 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела.

Така новият член 71г урежда признаването и изпълнението на съдебни решения на Единния патентен съд и Съда на Бенелюкс в държавите членки, които не са договарящи се страни по съответните международни споразумения, както и признаването и изпълнението на съдебни решения, постановени в държавите членки, които не са договарящи се страни по тези споразумения, по дела от области, уредени от такива споразумения, които е необходимо да се признаят и изпълняват в държавите членки — договарящи се страни по тези международни споразумения.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Регламент (ЕС) № 1215/2012 относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 67, параграф 4 и член 81, параграф 2, букви а), в) и д) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта за законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет⁴,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) На 19 февруари 2013 г. някои държави членки подписаха Споразумение относно единен патентен съд. Това споразумение предвижда, че то няма да влезе в сила преди първия ден от четвъртия месец след датата на влизане в сила на измененията на Регламент (ЕС) № 1215/2012 по отношение на връзката му с това споразумение.
- (2) На 15 октомври 2012 г. трите държави членки — договарящи се страни по Договора от 31 март 1965 г. относно създаването и статута на Съда на Бенелюкс, подписаха протокол за изменение на този договор, в който се предвижда възможност за предоставяне на някои правораздавателни правомощия на Съда на Бенелюкс по специфични въпроси, попадащи в приложното поле на Регламент (ЕС) № 1215/2012.
- (3) Необходимо е да се уредят връзките между горепосочените международни споразумения и Регламент (ЕС) № 1215/2012.
- (4) Единният патентен съд и Съдът на Бенелюкс следва да се считат за съдилища по смисъла на настоящия регламент, за да се гарантира правна сигурност и предвидимост за ответниците, които могат да бъдат призовани пред тези съдилища в държава членка, която е различна от определената съгласно разпоредбите на настоящия регламент държава членка.
- (5) Единният патентен съд и Съдът на Бенелюкс следва да могат да упражняват своята компетентност спрямо ответници, които нямат местоживееие в държава членка. Доколкото се засягат въпроси от компетентността на Единния патентен съд и Съда на Бенелюкс, правилата на настоящия регламент следва да се прилагат за ответниците с местоживееие извън държавите — членки на Съюза. Със съществуващите правила за компетентност се осигурява тясна връзка между

⁴ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

производства, по отношение на които се прилага настоящият регламент, и територията на държавите членки, което дава основание за разширяване на приложното поле на тези правила, така че да се прилагат към ответниците независимо от местоживеенето им. Освен това в настоящия регламент следва да се определи в какви случаи Единният патентен съд и Съдът на Бенелюкс могат да упражнява субсидиарна компетентност.

- (6) Правилата на настоящия регламент в случай на висящ процес (*lis pendens*) и свързани иски, които имат за цел да предотвратят паралелните производства и постановяването на противоречащи си съдебни решения, следва да се прилагат, когато е предявен иск пред съдилищата на държавите членки, в които се прилагат горепосочените международни споразумения, и пред съдилищата на държавите членки, в които тези споразумения не се прилага.
- (7) Правилата на настоящия регламент в случай на висящ процес (*lis pendens*) и свързани иски следва да се прилагат и в случаите, в които по време на преходния период, предвиден в член 83, параграф 1 от Споразумението за единен патентен съд, производства по някои видове спорове за европейски патенти, определени в тази разпоредба, са заведени пред Единния патентен съд, от една страна, и пред национален съд на договаряща се държава членка по Споразумението относно ЕПС, от друга страна.
- (8) Съдебните решения на Единния патентен съд или Съда на Бенелюкс следва да се признават и изпълняват в държавите членки, които не са договарящи се страни по съответните международни споразумения, в съответствие с настоящия регламент.
- (9) Съдебните решения, постановени от съдилищата на държавите членки, които не са договарящи се страни по съответните международни споразумения, следва да продължат да се признават и изпълняват в останалите държави членки в съответствие с настоящия регламент.
- (10) Настоящият регламент следва да започне да се прилага едновременно с Регламент (ЕС) № 1215/2012, за да позволи своевременното влизане в сила на Споразумението относно ЕПС и ефективното прехвърляне на правомощия на Съда на Бенелюкс.
- (11) Поради това Регламент (ЕС) № 1215/2012 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

- (1) В Регламент (ЕС) № 1215/2012 в края на съображение 14 се добавя следното ново изречение:

„Единните правила за компетентност също следва да се прилагат независимо от местоживеенето на ответника в случаите, когато съдилища, които са общи за няколко държави членки, упражняват компетентност по въпроси, попадащи в приложното поле на настоящия регламент.“

- (2) В Регламент (ЕС) № 1215/2012 се вмъкват членове 71а, 71б, 71в и 71г:

„Член 71а

1. За целите на настоящия регламент съд, който е общ за няколко държави членки („общ съд“), е съд на държава членка, който съгласно споразумението

за неговото създаване упражнява компетентност по граждански и търговски дела по смисъла на настоящия регламент.

2. За целите на настоящия регламент всяко от следните съдилища представлява общ съд:

а) Единният патентен съд, създаден по силата на Споразумението за единен патентен съд, подписано на 19 февруари 2013 г. („Споразумението относно ЕПС“);

б) Съдът на Бенелюкс, създаден по силата на Договора от 31 март 1965 г. относно създаването и статута на Съда на Бенелюкс („Споразумението на Бенелюкс“).

Член 71б

Компетентността на даден общ съд се определя, както следва:

1. Общият съд е компетентен, когато съгласно настоящия регламент съдилищата на държава членка, която е страна по споразумение за създаване на общ съд, са компетентни по въпрос, уреден от това споразумение.

2. Когато ответникът няма местоживеене в държава членка и настоящият регламент не предоставя по друг начин компетентност спрямо него, разпоредбите на глава II се прилагат, все едно че ответникът е с местоживеене в държава членка. Член 35 се прилага дори ако съдилищата на трети държави са компетентни по съществото на делото.

3. Когато ответникът няма местоживеене в държава членка и никой съд на държава членка не е компетентен съгласно настоящия регламент, ответникът може да бъде призован в общия съд, ако:

а) имущество, принадлежащо на ответника, се намира в държава членка, която е страна по споразумението за създаване на общия съд;

б) стойността на имуществото не е незначителна в сравнение със стойността на иска;

в) спорът има достатъчна връзка с някоя от държавите членки — страни по споразумението за създаване на общия съд.

Член 71в

1. Членове 29—32 се прилагат, когато е предявен иск пред общ съд и пред съд на държава членка, която не е страна по споразумението за създаване на този общ съд.

2. Членове 29—32 се прилагат, когато по време на преходния период, предвиден в член 83, параграф 1 от Споразумението относно ЕПС, е предявен иск пред Единния патентен съд и пред съд на държава членка, която е страна по Споразумението относно ЕПС.

Член 71г

По въпроси за признаване и изпълнение на съдебни решения настоящият регламент се прилага по отношение на признаването и изпълнението на:

а) съдебните решения на Единния патентен съд или Съда на Бенелюкс, които е необходимо да бъдат признати и изпълнени в държавите членки, които

не са договарящи се страни по споразуменията относно ЕПС или Съда на Бенелюкс; и

б) съдебните решения, постановени от съдилищата на държавите членки, които не са договарящи се страни по споразуменията относно ЕПС или Съда на Бенелюкс, които е необходимо да бъдат признати и изпълнени в държавите членки — договарящи се страни по такива споразумения.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 10 януари 2015 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател